

מסורת הש"ס

ללא אחר דפטוריה מטעם דכל הקודם וזה מיירי שלא נתנו צרה"ר
 כל המחזיק בכולן וזה והא דתנן מחור הרחצה משלמת מה שנהיט
 שם פירות א"כ כשעונו חילונים ונחא פנימיים קמורין לרה"ר לפיכך
 שפנימיים דלא הוו חקלה דכיון דיש רשות לצני רה"ר ללכת שם כשאין

ב ג ח טו
סמ"ג סס טושי"ט ח"מ
ס"ה של סע"ף יב וס"ה של
סע"ף א:
בג ד ה ש"ס סס ס"ה של
סע"ף יב סג"ה:
בב ר ז ח"י סס הל"ה טו
סמ"ג סס טושי"ט סס:

ו. כי יבער איש שדה או
כרם ושלח את בעירו
ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו
ישלם: שמות כב ד

רש"י ר"ה מחזרת וכו'
רשמעון לר"מ. כעין זה
ביומא דף סד ע"ב ברש"י
ד"ה כי קאמר:

[א] תוש' ד"ה אדם חי
מתוך כך נראה חי' נ"ב
אבל לגי' הרי"ף ע"כ משלם
חצי זק:

על החררה משלם נזק
שלם. דהיינו שן, והדלקת
גדים היו לחרות דאט
אלא כמו, שהוא מניח כאן
הנחלת והוא הולך ודולק
למקום אחר (דע"ל יח.).

בזמן הבלים ששחרר
הוא סוממן לזכות בהם
ברובם עזבו את החרים
שכללו מכת קצתם חזן
ובאחרים חזן ראשי
במחילה ובין כסוף אנונין
עם רבי אורי
קטנים אפי' לפני אהרן
כסוף נהיה חזן קצתם רעוע
ובאחרים חזן ראשי
אסוקי אדעתא דילמא
נפלי אחרי בלוי לאמי
ורא אפי' שפיעה אדמי
דנפלי אחרי בלוי לאמי
אדמי נפלי שפיעה רב
חיבין הא נמי תחילתו
בשפיעתו וסופן כאנון
הוא דאבדמי. וסוף
בבלוי דשפיע רב
כחול דשפיע רב
שפיע: חזר הכלב והגדי
שדלו פי שפיעו וכו'
הגדי בשכונתו למסטה
ותרגע שדלו כון אדם
ובין כן חיבין פי אדם
חזר תולעו וסופן
הגדי וחרדתי ואקטנין

הספקיר רשותו חייב בעל הנזר אלל
 פירות כו' הא קא חוי לבו. ואפילו
 הולקסא בן פטור. ואע"כ דכל תלמידי
 גורא אלל הנימ כדב"ר דליין לו רשות
 לתת שם תפלה: ר' יוסי היינו פ"ק.
 דב"ר דללו אמור הרחבה קאי
 קיי יוסי וללני לחיובא דהא חכ"ס (חכ"ס)
 ונער שעה אחר ולא כדב"ר אלל
 אלאי רחבה קאי דליין דרסה לאכול
 אלל הלך וזו שאלנה חייבה הלק
 דשמיטת ח"ק: מחזיר איכא בנייהו.
 רשמיטין ל"מ אמר נצדי בנייהו.
 משלמת מה שהיקס ובעון דאלל

[illegible][illegible]

תמור ושני הכא דאמר
ת להו לפירותך לרה"ר
שמואל אמר בעלמא
שלמא בור איכא למימר
פירות מי איכא למימר
להו לימא מחזרת תנאי
דך הרהבה משלמת מה
משלמת מה שהויקה
רבי יוסי ור"א אומרם
אלהך ר' יוסי היינו
איכא ביווייה ת"כ

ולס מה שהנני רוכי
הה שהזיקה לא רכולי
כי אי כשמואל והכא
קא מילגני מר סבר
ולא ברה"ר ומר סבר
ברשות המזיק ברשות
דרשוני מאי בעי אלא
שעניא איכא בנייהו:
י שקפצו מראש הגג
אלס נוק שלם מפני שהן
ל תורה והלך לגדיש
הזית וזל

הגדיש משלם חצי נוק:
הא נפלו פטור אלמא
הא וסופו באונם פטור
והגדיש שקפצו מראש
משלם נוק שלם נפלו
תחתלו בפשיעה וסופו
מ"ז: חייב מאי איכא
כלים לגבי כותל דכי
עלייהו ואפילו תחתלו
כי וכדי משמיה דרבא
נמו חייב משכחת לה
והא דאבקי ליה לאסוקי
והא סוף לא נפל ארחי
בפשיעה וסופו באונם
ולא צר תנו רבנן: הכלב
מעלה פטורין מלמעלה
ותרנגול שדלגו בין
מלמטה למעלה חייבין
והתניא

בעלמא בור ברשותו פ
לאו כל כמיך דמקרב
ומחייבת להו לתוראי
בור ברשותו חייב דבש
לאו אדעתיה אלא פ
לאו אדעתיה הא חזי
היא דתניא אכלה מת
שנהנית מצידי הרחב
דכרי ר"מ ורבי יהודה
אין דרכה לאכול אלא
חנא כמא אלא מחזי

סבר מחזרת נמי מש
'וסי סבר משלמת מ
עלמא מחזרת אי כר
בביער בשדה אחר
'ובער בשדה אחר ¹⁶
ובער בשדה אחר ולא
הכין לימא פירך ב
¹⁷דאילפא רובי
מתני' "הכלב והגד
ושברו את הכלים מש
שומעין ¹⁸הכלב והגד
הכלב והגד

אבל החורדה וחולדה
משלם נוק שלם ועל
גמ' טעמא דקפצו ו
קסבר תחלתו בפשיעה
תניא גמי הכי הכלב
הגג ושברו את הכלים
פטורין הניחא למ"ד
באונס פטור אלא ל
למימר כגון דמקרי
קפצי בקפיצה לא נפלי
בפשיעה ליכא אמר
פעמים שאפילו נפלו
בכותל רעוע מאי ניהו
דעתא דנפיל ארחי
ונפול אינהו תחלתו
הוא לא צריכא בבכור
והגרי שדלגו ממטה
למטה חייבין אדם
מלמעלה למטה בין

[illegible][illegible][illegible]

הבור שטור בעל הכור
ריביל למימי לאו תורן
כרשיתו מאי עושטין
ללא לעולם אימא ר'
כור באתו מקום שסקנהו
לרשומה שטור הכור
כרשיתו הוא א' הני
אמאי מסר כור את השן
שטור ביביל מי תהורא
למימר לאו לאו לא מינן
סקנהו למימר כרשית
הריב' ומיחבת להורא.
לשטורא אימא ר' לעיל
כור י' חנוא חניא
ורכרסות הריב' הוא. א'
הני אמאי מתיב כור את
כור אמר לך כל שלשלא
רשן אלא למימר ללא
אדעתא אלא מירוח מי
ללא למימר ללא אדעתא
אנא קאי לרשן ואחנין
לאוקופה למימר כרשית
ודחי' לה ואמר לאו כולי
עלמא מחזרי את כרב
א' כישוראל (הכא) ורשן
מליני רבי יודי' (סל')
כרשית תניק אור
שהיא חייבת אבל כרשית
הריב' אינא שלשלא אלא
משה תניחתי כורא יוסי ר'
אלקוי כסא א' ר' שרש
הריב' שני חייבת הור
שטור ובתר כרשית אחי
לשטני' כרשית המיד

נגון שהכניס אדם מיוחד
במצב הכיורו באם שורר של
החצר התצ' ואלם שהוא
פסור ומתמחין זה הוצרך
שיאמר לימא לי כעל
החצר פירך ברושתא מא
בע והורנין אלא ואמרנין
אי אדילאם דמחי' בבהמי'
מופשת צואה ראוכלה
מעל בין חברתה אי דרי'
הושע' דמחי' באומה
כיהי' ראוכלה (אנא)
כיהי' (לחם ורי' יהודה
לא שגא להו (ברשות) בין
סחין הרחבה בין מעל
בין חברתה בין מלכות
בין עומדת ואפי' קופצת

ביום ה'ה': שאפילו נפלו חייבין. ואפילו
באונס פטור: משכחת לה כבוד
למפילו לגבי נפילה היו פשיעה:
לא נפל ארצי ונפול אינה בר.
כל ארצי אין סופו בפשיעה: כבוד
וכי הימים בראש הגג היה הוא
העדרן⁽¹⁾ ומן המעקה שהוא זר
פע: מלמעלה למטה פטורין. מנוק
הן: אדם והרגול בר. אדם אי
נעם למעלה חייב דאין באדם זר
דברו לדלו אפילו מלמעלה למטה:

דומור

נפול להדי כותל ואיתביר מנא
למ"ד תחלתו בפשיעה וסופו
רעוע. שמעקה הגג רעוע
דאזיבי ליה לאסוקי. בתמידי:
לומר כיון דסוף סוף לא
זר. שמעקה הגג זר ודמוק
לאסוקי אדעתיה דקפלי אמעק
נפלי. ליטנא אחרינא זר משוי
שם ויחייב חזי נזק דמשוינן
נמי לאו אורחיה לקפון מלמ
תמות אלא צבחהם ותרנגול

והוא אמרין בסמוך דני קפאי
תחבר נפילה וי"ל כגון שהיו לא
בין נפילה בין בקפילה אי נמי
לכחול מיתבר ואי קפאי מיתבר
בבב. וא"ת מהו חידוש בחדש
דיון דיתו ויתרו לשמור שם שם
ותו למעלה וישברו כלים ואומר
הוא דקתי הכלל והגדי שלגו
דמרי דחשיב אונם לאי איתריך
מן"ש ומייבן ח"י ואינו אלא
עין בחדש דחשיב חשיב אפי' לא
הבב אחאי משמור דמיתבר ויחא

לגבי כותל הירי מיתבירי בקפסלה
מאזבירי קפלי ואי מרחקי הירי מש
מרחקות ולא מקורנות למיתבירי
בכלי ארוך דאי נפלי לגד הסמור
המרחק: **אדם** ותרעסו
דחייב וייל נפסקא מינה אם הפק
חשו"י שיש לו ליהרר שלא ידלגו מלמ
[א] מחור כך נראה לפרש
למחמה למעלה פטורין הדיוני לגבי
למשועינן באדם דחייב דאי פטורין
משענא בעלמא חלש אטערקי לאשמ
מחמה ותיא פטורין ואם דברכי
אם

הכל ברשות הרבים אינה
משמלת אלא שם שנתונה.
ור' יוסי ור' אליעזר
אומרים שיהיה שטורה
בשטור הרבים אלא כעין
דרכה במקום שמשמלת
בלבד אבל אין כיוון
חיובי. **מנחם** הכולל והגדול
שקצו שטורה הגדולה
והיא נמי הכי כ' א וזאת
ומרבית שטורה יריקין
טעמא דקצו בשטורה
הכל כעין לקחין וזמנו
שטורין שמעטין מנה
התחילו בשטורה דאביע
ליה אסקי אדעתא דילמא

אבל כיון דמוקי בדאפיך מיפך דאינו
הוא דלמה יחזור מסבבא ראשונה:
והתמיא

למעלה דלאו אורחיה למיקפץ כלל
יה למעלה פטורין לגמרי דאנוס

ומר מלמעלה למטה כמו מלמטה
ונראה דגם לפי המסקנא מלמט

ליה פטורין דס"ד פטורין לגמרי קא
זאלט משונה זעלמא אמאי פטורין

מאי איכא למיטר ופרקי